

INDEX LOCORUM SACRÆ SCRIPTURÆ

QUÆ IN LIBRIS DE HABITUALI GRATIA CONTINENTUR.

GENES.

- CAP. IV, v. 5. Respexit Dominus ab Abel et ad munera ejus, lib. 12, cap. 14, num. 14.
CAP. XVII, v. 1. Ambula coram me, et esto perfectus, lib. 6, cap. 7, num. 21.
CAP. XV, v. 6. Creditit Abraham Deo, et reputatum est illi ad justitiam, late exponitur, lib. 8, cap. 22, a num. 17; et lib. 7, cap. 14, num. 43.

DEUTERONOMII.

- CAP. VI, v. 4. Audi, Israel, Dominus Deus noster, etc., lib. 7, cap. 14, num. 54.

PRIMUS REGUM.

- CAP. XXXI, v. 6. Mortuus est ergo Saul propter iniquitates suas, lib. 11, cap. 2, a num. 8.

SECUNDUS REGUM.

- CAP. XII, v. 13. Peccavi Domino, Dominus quoque, etc., lib. 7, cap. 13, num. 22.
CAP. XII, v. 22. Quis scit si forte donet eum mihi Dominus, lib. 7, cap. 13, num. 23.
CAP. XII, v. 25. Et Dominus dilexit eum, et vocavit nomen ejus, amabilis Domino, lib. 7, cap. 1, n. 13.

SECUNDUS PARALIPOMENON.

- CAP. XIX, v. 2. Impio præbes auxilium, etc. Idcirco iram Domini merebaris, sed bona opera inventa sunt in te, lib. 10, cap. 38, num. 6.

JOB.

- CAP. IX, v. 2. Non justificabitur homo compositus Deo, lib. 7, cap. 7, num. 1.

PSALMI.

- Ps. XIV, v. 2. Qui ingreditur sine macula, lib. 10, cap. 1, num. 9.
Ps. XXXI, v. 1. Beati quorum remissæ sunt iniquitates, et quorum tecta sunt peccata, et infra: Beatus vir, cui non imputavit Dominus peccatum, lib. 7, cap. 10, num. 9, et num. 11 usque ad 16.
Ps. LXX, v. 5. Tu es patientia mea, lib. 7, cap. 7, num. 36.
Ps. CX, v. 2. Magna opera Domini, exquisita in omnes voluntates ejus, lib. 7, cap. 14, num. 45.

PROVERBIA.

- CAP. VIII. Præparatur voluntas a Domino, juxta Septuaginta, lib. 8, cap. 7, num. 6.
CAP. XX, v. 9. Quis potest dicere: Mundum est cor, lib. 9, cap. 9, num. 19.
CAP. XXIV, v. 16. Septies in die cadet justus, lib. 11, cap. 3, num. 16; et cap. 4, num. 15, 16 et 18.

ECCLESIASTES.

- CAP. IX, v. 1. Nescit homo utrum amore an odio dignus sit, lib. 9, cap. 2, a num. 14 usque ad 18.

ECCLESIASTICUS.

- CAP. V, v. 5. De propitiato peccato noli esse sine metu, lib. 9, cap. 9, num. 5.
CAP. XVIII, v. 1. Qui vivit in æternum, creavit omnia simul, lib. 8, cap. 23, num. 14.
CAP. XXXI, v. 10. Qui potuit transgredi, etc., lib. 10, cap. 7, num. 6.

ISAIAS.

- CAP. III, v. 10. Dicite justo, quoniam bene, quoniam fructum ad inventionem suarum comedet, lib. 12, cap. 3, num. 3.
CAP. XI, v. 2. Requiescet super eum Spiritus Domini, lib. 6, cap. 10, num. 4.

JEREMIAS.

- CAP. I, v. 5. Antequam exires de vulva, sanctificavit te, lib. 6, cap. 1, num. 14.

EZECHIEL.

- CAP. XVIII, v. 24. Si averterit se justus, etc., lib. 11, cap. 1, num. 7; et cap. 2, num. 10 et 13; et cap. 3, num. 7.
CAP. XXXIII, v. 12. Impietas impii non nocebit ei, lib. 8, cap. 9, num. 11.

DANIEL.

- CAP. I, v. 11. Condemnabit is caput meum regi, lib. 7, cap. 6, num. 12.

OSÆAS.

- CAP. IV, v. 7. Secundum similitudinem eorum, sic peccaverunt mihi, lib. 7, cap. 14, num. 51.

INDEX LOCORUM SACRÆ SCRIPTURÆ.

267

- CAP. IV, v. 10. Fornicati sunt, et non cessaverunt, ibid.

MATTHÆUS.

- CAP. V, v. 20. Nisi abundaverit justitia vestra plusquam Pharisæorum, etc., lib. 7, cap. 6, num. 5.
CAP. V, v. 25. Qui viderit mulierem ad concupiscendum eam, lib. 12, cap. 6, num. 10.
CAP. V, v. 46. Si diligitis eos, qui vos diligunt, quam mercedem habebitis? lib. 12, cap. 12, num. 6.
CAP. VII, v. 21. Non omnis qui dicit mihi: Domine, lib. 11, cap. 5, num. 6.
CAP. IX, v. 3. Confide, filii, remittuntur tibi peccata tua, lib. 8, cap. 18, num. 2; et cap. 21, num. 5.
CAP. IX, v. 3. Videns Jesus fidem illorum, ibid.
CAP. IX, v. 22. Fides tua te salvam fecit, lib. 8, cap. 21, num. 7.
CAP. X, v. 20. Dabitur vobis in illa hora quid loquamini, non enim vos estis qui loquimini, sed spiritus, etc., lib. 12, cap. 19, num. 14.
CAP. X, v. 42. Quicumque potum dederit calicem aquæ frigidæ, etc., lib. 9, cap. 3, num. 36.
CAP. XI, v. 30. Jugum meum suave, lib. 10, cap. 1, num. 14.
CAP. XVIII, v. 24. Et oblatus est ei unus, qui debebat, etc., lib. 7, cap. 14, num. 51.
CAP. XIX, v. 17. Si vis ad vitam ingredi, lib. 10, cap. 1, num. 8.
CAP. XX, v. 15. An non licet mihi quod volo facere? lib. 12, cap. 31, num. 8.

LUCAS.

- CAP. VII, v. 47. Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum, lib. 8, cap. 10, explicatur late.
CAP. VII, v. 50. Fides tua te salvam fecit, lib. 8, cap. 21, num. 8.
CAP. VIII, v. 50. Crede tantum, et salva erit, lib. 8, cap. 21, num. 9.
CAP. XV, v. 17. Quanti mercenarii in domo patris mei, etc., lib. 12, cap. 12, num. 6.
CAP. XVII, v. 10. Cum feceritis omnia quæ præcepta sunt vobis, etc., lib. 7, cap. 14, num. 53; et lib. 12, cap. 5, num. 6, ubi late exponitur.
CAP. XXI, v. 3. Vidua hæc pauper plusquam omnes misit, l. 12, cap. 6, num. 11.

JOANNES.

- CAP. I, v. 12. Dedit eis potestatem filios Dei fieri, lib. 11, cap. 5, num. 6.
CAP. IV, v. 14. Fiet in eo fons aquæ vivæ salientis in vitam æternam, lib. 7, cap. 2, num. 3.
CAP. XIII, v. 18. Ego scio quos elegerim, lib. 10, cap. 4, num. 5.
CAP. XIV, v. 17. Vos autem cognoscetis eum, lib. 9, cap. 9, num. 25.
CAP. XV, v. 6. Si quis in me non manserit, etc., lib. 8, cap. 13, num. 3.
CAP. XIV, v. 23. Si quis diligit me, etc., ad eum venimus, lib. 6, cap. 8, num. 13.
CAP. XV, v. 6. Si manseritis in me, etc., lib. 11, cap. 5, num. 6.

ACTA APOSTOLORUM.

- CAP. IX, v. 5. Saule, Saule, quid me persequeris? lib. 12, cap. 19, num. 16.

- CAP. XIII, v. 38. Notum sit vobis, viri fratres, quia, etc., lib. 7, cap. 6, num. 13.
CAP. XXIII, v. 3. Percutiet te Deus, lib. 9, cap. 7, num. 15.

AD ROMANOS.

- CAP. I, v. 17. Justitia enim Dei in eo revelatur ex fide, lib. 8, cap. 21, num. 12.
CAP. I, v. 32. Cum justitiam Dei cognovissent, non intellexerunt, lib. 7, cap. 6, num. 2.
CAP. II, v. 14. Factores legis justificabuntur, lib. 9, cap. 2, num. 16.
CAP. III, v. 22. Justitia Dei per fidem Jesu Christi, l. 8, cap. 21, num. 10.
CAP. IV, v. 2. Si Abraham ex operibus justificatus est, lib. 7, cap. 6, num. 4, et lib. 3, cap. 1, num. 4.
CAP. IV, v. 3. Creditit Abraham Deo, et reputatum est illi ad justitiam, lib. 7, cap. 7, a num. 38 usque ad 40; et lib. 8, cap. 16, num. 3.
CAP. IV, v. 4. Ei autem qui non operatur, merces non imputatur, etc., lib. 7, cap. 10, num. 11 usque ad 16; et lib. 12, cap. 1, num. 11.
CAP. IV, v. 25. Traditus est propter delicta nostra, lib. 7, cap. 6, num. 25; et cap. 7, num. 6; et cap. 11, num. 9.
CAP. V, v. 5. Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris, lib. 6, cap. 13, num. 3.
CAP. V, v. 15. Non sicut delictum, ita et donum, lib. 7, cap. 1, num. 37.
CAP. VII, v. 23. Video aliam legem in membris meis, lib. 9, cap. 7, num. 5, 6, et 10 usque ad 13; et num. 20; et lib. 10, cap. 2, num. 10.
CAP. VIII, v. 1. Nihil ergo damnationis est iis, lib. 10, cap. 1, num. 14.
CAP. VIII, v. 10. Si autem Christus in vobis est, corpus quidem mortuum est, lib. 7, cap. 7, num. 7.
CAP. VIII, v. 14. Quicumque enim Spiritu Dei aguntur, hi filii Dei sunt, lib. 7, cap. 2, num. 3.
CAP. VIII, v. 16. Ipse enim Spiritus testimonium reddit spiritui nostro, lib. 9, cap. 9, num. 26; et lib. 12, cap. 14, num. 4.
CAP. VIII, v. 18. Existimo enim quod non sunt condignæ passiones hujus temporis, etc., lib. 12, cap. 1, num. 17.
CAP. VIII, v. 29. Quos præscivit et prædestinavit, lib. 11, cap. 2, num. 12.
CAP. VIII, v. 35. Quis ergo nos separabit a charitate Christi? lib. 11, cap. 1, num. 18.
CAP. VIII, v. 38. Certus sum enim quia neque mors, etc., lib. 9, cap. 10, num. 17.
CAP. XI, v. 29. Sine poenitentia enim sunt dona et vocatio Dei, lib. 11, cap. 2, num. 12.

PRIMA AD CORINTHIOS.

- CAP. II, v. 12. Nos autem non spiritum hujus mundi, etc., lib. 9, cap. 9, num. 27.
CAP. IV, v. 4. Nihil mihi conscius sum, lib. 7, cap. 6, num. 22; et lib. 9, cap. 9, num. 22.
CAP. VI, v. 9. Neque fornicarii, etc., lib. 10, cap. 1, num. 6 et 7; et lib. 11, cap. 1, num. 12, et cap. 3, num. 6.
CAP. VI, v. 11. Hæc quidem fecistis, sed abluti estis, etc., lib. 7, cap. 6, num. 24, et cap. 7, num. 8.
CAP. VII, v. 25. Tanquam misericordiam consecutus a Deo, ut sim fidelis, lib. 8, cap. 12, num. 3.
CAP. IX, v. 17. Si volens hoc ago, mercedem habeo, lib. 12, cap. 3, num. 2.

- CAP. IX, v. 27. Ne forte cum aliis prædicavero, etc., lib. 10, cap. 8, num. 12; et lib. 11, cap. 1, num. 10, et cap. 2, num. 10.
 CAP. XIII, v. 2. Si habuero omnium fidem, ita ut montes, etc., lib. 8, cap. 17, num. 4; et lib. 11, cap. 5, num. 5.
 CAP. XIII, v. 8. Caritas nunquam excidit, lib. 11, cap. 1, num. 18.
 CAP. XV, v. 10. Abundantiùs omnibus laboravi, etc., lib. 12, cap. 19, num. 14.

SECUNDA AD CORINTHIOS.

- CAP. I, v. 12. Nam gloria nostra hæc est testimonium conscientiæ nostræ, lib. 9, cap. 10, num. 6.
 CAP. I, v. 22. Unxit nos Deus, qui et signavit, lib. 7, cap. 1, num. 38.
 CAP. III, v. 3. Epistola estis Christi manifestata, lib. 7, cap. 7, num. 8.
 CAP. III, v. 18. Nos autem revelata facie in eandem imaginem, lib. 7, cap. 2, num. 9.
 CAP. IV, v. 4. Evangelii gloriæ Christi, lib. 7, cap. 1, num. 6.
 CAP. VIII, v. 11. Si voluntas prompta est secundum id quod habet, lib. 12, cap. 6, num. 13.
 CAP. XII, v. 7. Ne magnitudo revelationum extollat me, lib. 9, cap. 7, num. 15.

AD GALATAS.

- CAP. II, v. 20. Vivo ego, tñam non ego, etc., lib. 12, cap. 19, num. 14 et 16.
 CAP. III, v. 8. Providens autem Scriptura, quia ex fide justificat gentes Deus, lib. 7, cap. 6, num. 13.
 CAP. III, v. 12. Lex autem non est ex fide, sed qui fecerit ea, vivet in illis, lib. 7, cap. 6, num. 7.
 CAP. V, v. 4. Evacuati estis a Christo, lib. 11, cap. 6, num. 4.

AD EPHESIOS.

- CAP. I, v. 4. Elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, etc., lib. 8, cap. 12, num. 3; et lib. 7, cap. 14, num. 21.
 CAP. I, v. 5 et 6. Qui prædestinavit nos, etc., in laudem gloriæ gratiæ suæ, lib. 7, cap. 1, num. 11.
 CAP. II, v. 8. Salvati estis per fidem, et hoc non ex vobis, etc., lib. 8, cap. 23, num. 2.
 CAP. IV, v. 7. Unicuique autem nostrum data est gratia secundum mensuram, lib. 8, cap. 9, num. 18; et lib. 9, cap. 1, num. 5.
 CAP. IV, v. 24. Induite novum hominem, qui secundum Deum, etc., lib. 7, cap. 1, num. 4.

AD PHILIPPENSES.

- CAP. I, v. 6. Quia qui cœpit in vobis bonum opus, perficiet, etc., lib. 10, cap. 4, num. 4.
 CAP. I, v. 29. Vobis donatum est pro Christo, etc., lib. 10, cap. 4, num. 18.
 CAP. II, v. 12. Cum metu et tremore vestram salutem operamini, lib. 10, cap. 4, num. 4; et lib. 11, cap. 1, num. 7; et lib. 12, cap. 7, num. 6.

AD COLOSSENSES.

- CAP. I, v. 19. Quia in ipso complacuit omnem plenitudinem, etc., lib. 7, cap. 1, num. 11.

- CAP. III, v. 9. Spoliantes vos veterem hominem, et induentes novum, lib. 7, cap. 1, num. 12.

PRIMA AD TIMOTHEUM.

- CAP. I, v. 5. Finis præcepti caritas, lib. 11, cap. 1, num. 9.

SECUNDA AD TIMOTHEUM.

- CAP. II, v. 5. Non coronatur, nisi qui legitime certaverit, lib. 12, cap. 3, num. 2.
 CAP. II, v. 19. Firmum fundamentum Dei, lib. 10, cap. 4, num. 19.
 CAP. IV, v. 6. Bonum certamen certavi, etc., in reliquo reposita est mihi corona justitiæ, lib. 12, cap. 3, num. 2; et cap. 16, num. 3.

AD TITUM.

- CAP. I, v. 16. Confitentur se nosse Deum, factis autem negant, lib. 11, cap. 5, num. 23.
 CAP. III, v. 5. Non ex operibus justitiæ, quæ fecimus nos, etc., lib. 7, cap. 9, num. 17.
 CAP. III, v. 5. Salvos fecit per lavacrum regenerationis, lib. 6, cap. 9, num. 11.

AD HEBRÆOS.

- CAP. VI, v. 4. Impossibile est enim eos, qui semel sunt illuminati, lib. 11, cap. 1, num. 9.
 CAP. VI, v. 10. Non enim injustus est Deus, lib. 11, cap. 2, num. 13; et lib. 12, cap. 27, num. 3; et cap. 30, num. 26.
 CAP. XI, v. 1. Est autem fides sperandarum substantia rerum, lib. 8, cap. 15, num. 3.
 CAP. XI, v. 4. Testimonium consecutus est, esse justus, lib. 7, cap. 7, num. 17.
 CAP. XI, v. 6. Sine fide autem impossibile est placere Deo, lib. 8, cap. 16, num. 6, late explicatur, ibid.

JACOBUS.

- CAP. II, v. 10. Quicumque legem servaverit, offendant autem in uno, factus est omnium reus, lib. 11, cap. 1, num. 12; et cap. 3, num. 7.
 CAP. II, v. 14. Quid proderit, si fidem quis dicat habere? lib. 11, cap. 1, num. 18.
 CAP. II, v. 21. Abraham pater noster, nonne ex operibus justificatus est, lib. 8, cap. 22, a num. 17 late; et lib. 12, cap. 10, num. 18.

PRIMA PETRI.

- CAP. IV, v. 8. Caritas operit multitudinem peccatorum, lib. 7, cap. 13, num. 4.

SECUNDA PETRI.

- CAP. I, v. 4. Pretiosa nobis promissa donavit, etc., lib. 6, cap. 12, n. 10, et cap. 13, n. 12, et cap. 5, n. 5; et lib. 7, cap. 1, n. 18.
 CAP. I, v. 10. Satagite ut per bona opera, etc., lib. 9, cap. 9, num. 29.

PRIMA JOANNIS.

- CAP. I, v. 10. Si confiteamur peccata nostra, fidelis est, lib. 7, cap. 12, n. 17.

- CAP. II, v. 4. Si quis dicit se nosse eum, lib. 7, cap. 18, n. 3; et lib. 11, cap. 6, n. 23.
 CAP. II, v. 19. Ex nobis prodierunt, sed non erant ex nobis, lib. 10, cap. 4, n. 5; et lib. 11, cap. 2, a n. 15, late.
 CAP. III, v. 1. Videte qualem charitatem dedit nobis Pater, lib. 6, cap. 13, n. 2, 3.
 CAP. III, v. 2. Nunc filii Dei sumus, lib. 6, cad. 12, n. 10.
 CAP. III, v. 3. Omnis qui habet hanc spem, sanctificat se, lib. 11, cap. 5, n. 22.
 CAP. III, v. 6. Omnis qui in eo manet, non peccat, lib. 11, cap. 1, n. 14, usque ad 17, et cap. 3, n. 7.
 CAP. III, v. 7. Qui facit justitiam, justus est, lib. 7, cap. 7, n. 17.
 CAP. III, v. 14. Nos scimus quoniam translati sumus, etc., lib. 9, cap. 10, n. 15.
 CAP. III, v. 15. Omnis qui odit fratrem suum, homicida est, lib. 12, cap. 6, n. 10.
 CAP. III, v. 16. In hoc cognovimus charitatem Dei, lib. 9, cap. 10, num. 16.

- CAP. IV, v. 7. Omnis qui diligit, ex Deo natus est, lib. 6, cap. 13, n. 4.
 CAP. IV, v. 8. Qui non diligit, non novit Deum, lib. 11, cap. 5, n. 21.
 CAP. IV, v. 10. Non quasi nos dilexerimus, lib. 8, cap. 13, n. 1.
 CAP. IV, v. 13. In hoc cognoscimus quoniam in eo manemus, et ipse in nobis, lib. 9, cap. 9, n. 28.
 CAP. IV, v. 18. Perfecta caritas foras mittit timorem, lib. 8, cap. 19, n. 10.

APOCALYPSIS.

- CAP. 2, v. 4. Sed habeo adversum te, quod charitatem tuam primam reliquisti, lib. 11, cap. 1, n. 9; et lib. 12, cap. 36, n. 6.
 CAP. III, v. 2. Scio opera tua, quia nomen habes quod vivas, etc., non enim invenio opera tua plena, lib. 12, cap. 14, n. 7.

INDEX CONCILIORUM

QUÆ IN LIBRIS DE HABITUALI GRATIA ALLEGANTUR.

ARAUSICANUM PRIMUM.

- CAN. IV. Si quis ut a peccato purgemur voluntatem nostram Deum expectare contendit, non autem ut etiam purgari velimus per Sancti Spiritus infusionem, etc., lib. 6, cap. 1, num. 3.
- CAN. XVIII. Debetur merces de bonis operibus si fiant, sed gratia, quæ non debetur, præcedit ut fiant, lib. 12, cap. 1, n. 8, et cap. 7, n. 5, et cap. 30, n. 3.
- CAN. XX. Multa sunt in homine quæ non facit homo, lib. 6, cap. 2, n. 10.
- CAN. XXI. Sicut ejus, qui volentes in lege justificari, et a gratia exciderunt, etc., lib. 8, cap. 22, n. 5.

VIENNENSE.

In Clement. unica de Summa Trinit. Nos autem attendentes generalem efficaciam mortis Christi, quæ per baptismum applicatur, etc., opinionem secundam, quæ dicit tam parvulis quam adultis in Baptismo gratiam et virtutes conferri, etc., probabiliorem duximus, lib. 6, cap. 3, n. 7; lib. 7, cap. 14, n. 9.

MOGUNTINUM ULTIMUM.

CAP. VII. Cum per Christi meritum, etc., lib. 7, cap. 14, n. 8.

TRIDENTINUM.

- SESS. V, can. 5. Tolli totum id quod veram et propriam rationem peccati habet, etc., lib. 7, cap. 12, n. 8.
- SESS. V, can. 5. Veterem hominem exuentes, et novum, etc., induentes innocentes, etc., lib. 6, cap. 20, n. 18.
- SESS. VI, can. 4. Justificationis impii descriptio insinuatur, ut sit translatio ab eo statu, etc., lib. 7, cap. 11, n. 3, et deinde.
- SESS. VI, cap. 5. Declarat ipsius justificationis exordium in adultis a præveniente gratia sumendum, lib. 7, cap. 8, n. 6 et 7; et lib. 8, cap. 7, n. 3.
- SESS. VI, cap. 6. Disponuntur autem ad ipsam justitiam, dum excitati divina gratia, etc., lib. 8, cap. 12, n. 4 et sequentibus et lib. 11, cap. 7, n. 6.
- SESS. VI, cap. 6. In spem eriguntur fidentes, etc., lib. 8, cap. 4, n. 6.
- SESS. VI, cap. 6. Moventur in Deum credentes vera esse, etc., lib. 8, cap. 16, n. 5.
- SESS. VI, cap. 7. Hanc dispositionem justificatio ipsa consequitur, lib. 7, cap. 8, n. 11 et sequentibus.
- SESS. VI, cap. 7. Per voluntariam susceptionem gratiæ et donorum, lib. 7, cap. 8, n. 22 et 23, et cap. 9, n. 18.

- SESS. VI, cap. 7. Hujus justificationis causæ sunt, finalis quidem, etc., lib. 8, cap. 1, n. 1.
- SESS. VI, cap. 8. Gratis autem justificari ideo dicamur, quia nihil eorum, etc., lib. 7, cap. 14, n. 27, et n. 32 late.
- SESS. VI, cap. 9. Sic quilibet in seipso, suamque propriam infirmitatem, etc., lib. 9, cap. 9, n. 23.
- SESS. VI, cap. 10. Si ergo justificati, etc., euntes de virtute in virtutem renovantur, lib. 9, cap. 2, a n. 4; et cap. 3, num. 16, 17, 18.
- SESS. VI, cap. 13. Quod quidem aliunde haberi non potest, lib. 10, cap. 9, num. 5.
- SESS. VI, cap. 14. Non quidem pro pena æternæ, quæ vel Sacramento, etc., lib. 7, cap. 14, n. 16.
- SESS. VI, cap. 15. Non modo infidelitate, per quam ipsa fides amittitur, sed etiam quocumque alio mortali, lib. 11, cap. 7, n. 9.
- SESS. VI, cap. 16. Hac igitur ratione justificatis hominibus proponenda sunt Apostoli verba: Abundate in omni opere bono, etc., lib. 12, cap. 14, n. 3.
- SESS. VI, cap. 16. Atque adeo bene operantibus usque in finem, etc., usque ad illa verba: ex ipsius Dei promissione, etc., lib. 12, cap. 16, n. 3, et cap. 30, n. 25, usque ad illa verba: Hæc est corona justitiæ.
- SESS. VI, cap. 16. Cumque ille ipse Christus Jesus tanquam caput in membra, et tanquam vitis in palmites in ipsos justificatos jugiter virtutem influat, etc., lib. 12, cap. 9, n. 6.
- SESS. VI, cap. 16. Nihil ipsis justificatis amplius deesse credendum, etc., lib. 9, cap. 3, n. 19.
- SESS. VI, cap. 16. Neque vero illud omitendum, quod licet bonis operibus in sacris litteris, etc., usque ad illa verba: non esse sua mercede cariturum, lib. 12, cap. 5, n. 5.
- SESS. VI, cap. 16. Absit vero, ut Christianus homo in seipso vel confidat, etc., lib. 12, cap. 3, n. 7.
- SESS. VI, can. 22. Si quis dixerit justificatum sine speciali auxilio in justitia perseverare, etc., lib. 10, cap. 4, n. 16.
- SESS. VI, can. 23. Nemo in tota vita, etc., lib. 9, cap. 8, n. 10.
- SESS. VI, can. 28. Si quis dixerit, amissa per peccatum gratia, etc., lib. 11, cap. 5, n. 8.
- SESS. VI, can. 32. Si quis dixerit ipsum justificatum bonis operibus, etc., lib. 12, cap. 25, n. 2.
- SESS. VI, can. 32. Cujus vivum membrum est, etc., lib. 9, cap. 3, n. 19.
- SESS. XIV, cap. 4. Fuit autem quovis tempore ad impetrandam veniam, etc., contritionis motus necessarius, lib. 7, cap. 13, n. 26, late explicatur.
- SESS. XIV, cap. 4. Attritionem donum Dei esse et Spiritus Sancti impulsus, lib. 8, cap. 6, n. 12.

INDEX RERUM

QUÆ IN LIBRIS DE HABITUALI GRATIA CONTINENTUR.

A

ACTUS.

- 1 Actus immanens in subjecto tantum cui inhæret, immediate habitum producit, lib. 8, c. 3, n. 9.
- 2 Actus immanens duplicem rationem formalem includit, unam qualitatis ad objectum, actionis alteram ad terminum, lib. 6, cap. 5, num. 4.
- 3 Actus vitalis sine potentiæ influxu dari nequit, l. 6, cap. 5, num. 11.
- 4 Actus eliciti a voluntate per se et intrinsece sunt voluntarii, lib. 6, cap. 5, num. 14.
- 5 Actus habitum non producit nisi circa idem objectum in quod ipse tendit, lib. 8, c. 14, n. 8.
- 6 Actus idem non potest esse simul formaliter bonus et malus, lib. 12, cap. 4, num. 6. Ex quacumque circumstantia prava totus vitiatur ibidem.
- 7 Ut actus interior sit honestus, non satis est velle bonum, nisi etiam intendatur qua bonum honestum, ibid.
- 8 Actus qui est finis intentio potest alium imperare ejusdem vel diversæ virtutis, ut medium, lib. 12, cap. 11, num. 15.
- 9 Actus virtutis non potest esse medium ad pravum finem, lib. 12, cap. 11, num. 16.
- 10 Quid sit actus internus, quid idem externus, l. 12, cap. 6, num. 4. Internus potest dupliciter eligi ut medium ad finem alterius actus, lib. 12, cap. 11, num. 18.
- 11 Actuum honorum vel malorum multiplicatio non denominat studiosiorem vel vitiosorem, nisi intendatur habitus, lib. 9, cap. 2, num. 15.
- 12 Actus honestus ex sua entitate vendicat quod sit meritorius, non autem quod sit æqualis intensionis cum habitu a quo fit, lib. 9, cap. 3, a num. 20.
- 13 Actus bonus est meritorius secundum totam suam intensionem, esto in hac excedat habitum, lib. 9, cap. 3, num. 22.
- 14 Actus meritorius, vide MERITORIUM ET MERITUM.
- 15 Actus liberi et aliæ res permanentes possunt incipere per ultimum sui esse in ordine ad nostrum tempus, lib. 12, cap. 21, num. 10 et 11. Possunt item desinere per ultimum sui esse, ibid., num. 12.

ACTUS VIRTUTIS PER SE INFUSÆ.

- 1 Actus cujusque virtutis infusæ non procedunt solum ab Spiritu Sancto et habitu infuso, sed etiam a potentia, lib. 6, cap. 3, num. 14.
- Actus virtutis Theologicæ nullos habitus efficiunt, lib. 6, cap. 8, num. 20. Si tamen habitus producerent, duplex ordo Theologalium virtutum admit-

tendus; unus potentiam, alter facilitatem tantum conferens, ibid.

- 3 Actus virtutum moralium per se infusarum meritorii sunt ex intrinseca dignitate sua, lib. 6, cap. 9, num. 7. Acquisitarum vero ex intrinseca ordinatione, ibid.
- 4 Actus per se infusus est supernaturalis, lib. 8, cap. 4, num. 8. Actus per se infusus æque supernaturalis est ac habitus a quo producit, ibid.
- 5 Actus per se infusus, ut connaturaliter fiat, postulat habitum per se infusum, lib. 8, cap. 4, num. 10.
- 6 Actus per se infusi non disponunt ad habitus physice, sed moraliter, ibid., num. 15.
- 7 Actus per se infusi habitus per se infusos intendere non, possunt physice, lib. 8, cap. 4, num. 17.
- 8 Actus voluntatis procedens ex dono Spiritus Sancti essentialiter distinguitur ab eo, qui a virtute infusa efficeretur, lib. 6, cap. 10, num. 2.
- 9 Actus naturales circa materiam virtutum infusarum fieri possunt, lib. 6, cap. 14, num. 16 et 17.
- 10 Tales actus habitus naturales producant, ibid.

ACTUS SUPERNATURALIS.

- 1 Actus supernaturalis quoad substantiam necessario est studiosus seu bonus, lib. 6, cap. 4, num. 4.
- 2 Actus supernaturales quoad substantiam negantes, habitus per se infusos solum propter auctoritatem Scripturæ admittunt, lib. 6, cap. 4, num. 8.
- 3 Actus supernaturales connaturaliter fieri nequeunt sine habitibus per se infusis, lib. 6, cap. 4, n. 10.
- 4 Actus supernaturales habent naturalem habitudinem ad subjecta naturalia, lib. 6, cap. 6, num. 13. Subjecta vero ad illos non nisi obedientialem, ibid.
- 5 Nullus actus etiam ex gratiæ auxilio elicitus, per seipsum, sine speciali Dei misericordia, potest peccatum expellere, lib. 7, cap. 13, a num. 9 usque ad 31.
- 6 Actus supernaturales non solum secundum rationem genericam, sed etiam specificam, fiunt a potentiis, ibid., num. 14.
- 7 Actus cujusque virtutis Theologicæ sunt supernaturales in entitate, ibid., cap. 8, num. 6.
- 8 Omnis actus immanens supernaturalis potest habere principium intrinsecum supernaturale per modum habitus, lib. 6, cap. 10, num. 2.
- 9 Actus et habitus supernaturales mutuo sunt sibi fines, lib. 8, cap. 1, num. 9.
- 10 Actuum supernaturalium productio, creatio non est, lib. 8, cap. 2, num. 12.
- 11 Actuum supernaturalium causæ materiales sunt potentiæ, in quibus fiunt, lib. 8, cap. 2, num. 13.
- 12 Actus supernaturales causæ effectivæ gratiæ sanc-